

full DOMINICAL

Pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu d'Oropa

Aquest any, el pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu d'Oropa ha sigut una experiència inoblidable per a tots els joves que hi han participat. Des del moment en què vam arribar, es podia sentir l'emoció i l'esperit d'alegria. Els riures, les converses, les pregàries compartides i els nous vincles que es van forjar són testimonis del poder del Senyor.

Un dels elements més destacats d'aquest any ha sigut la presència constant de la figura de Pier Giorgio Frassati. La seva vida i exemple han estat una inspiració per a tots nosaltres. En cada activitat i reflexió, hem tingut molt present el seu compromís amb la fe i la seva dedicació als altres. Ens ha emocionat especialment saber que el Papa el farà sant l'any que ve a Roma. Aquesta notícia ha estat un recordatori potent de com una vida plena de fe i servei pot deixar una empremta duradora i també quan un és jove, com ho era ell.

La presència del bisbe Salvador va ser una benedicció. La seva proximitat, les seves paraules enco-

ratjadores i la seva energia positiva van ser una inspiració per a tots nosaltres. En cadascuna de les seves intervencions, el bisbe ens va recordar la importància de la comunió, no només entre nosaltres, sinó també amb Déu. Va ser un plaer veure'l compartir moments amb els joves, escoltar-nos i guiar-nos amb la seva saviesa i experiència de fe.

Els mossens que van acompanyar els joves de les seves parròquies van jugar un paper fonamental. Amb el seu suport constant i la seva guia espiritual, van ajudar a fer que aquest viatge no només fos un desplaçament físic, sinó també un camí de creixement espiritual. Les seves missives diàries, les confessions i els moments de pregària van ser claus per ajudar-nos a connectar més profundament amb la nostra fe. Com diu Jacques Philippe en el seu llibre, sobre la paternitat espiritual del sacerdot, que important és la figura paterna en la paràbola del Fill pròdig. Imagina't per un moment que quan tornés el fill a casa no es trobés al pare... quin regal més gran és

que els joves puguin comptar amb el «Pare» de la seva parròquia.

També hem de reconèixer la tasca increïble dels catequistes. Amb el seu entusiasme i dedicació, van organitzar activitats que no només eren divertides, sinó també profundament significatives. Des dels tallers fins a les sessions de pregària, els catequistes van crear un ambient on els joves podien explorar la seva fe, fer preguntes i trobar respostes que els ajudaran en el seu camí espiritual.

I què dir dels joves que van venir? La seva energia, curiositat i desig d'apropar-se a Déu van ser contagiosos. Cada intercanvi, cada rialla i cada moment compartit van fer que aquest pelegrinatge fos especial. Van demostrar que, tot i les diferències, tots compartim una fe comuna i un desig profund de viure en comunió amb Déu.

Res d'això hauria estat possible sense l'equip de la Delegació de Joventut. La seva organització, el seu treball dur i la seva passió per la missió van fer que aquest pelegrinatge fos un èxit, sobretot aquells que no van poder venir i des del primer dia us van desviure. Des de la logística fins a la planificació d'activitats, les xerrades i donar-se als altres, van assegurar-se que tot anés sobre rodes. Un agraïment enorme per a tots ells, que amb el seu esforç desinteressat han fet possible aquest esdeveniment tan especial. Que Déu us beneeixi sempre.

El principal objectiu d'aquestes trobades és precisament això: fomentar la comunió entre les parròquies i amb el bisbe, i oferir als joves una veritable experiència amb Déu. I aquest any, el Senyor ens ho ha tornat a concedir. Hem viscut moments de gran pregària, hem sentit la presència de Déu en cada moment compartit, i hem reforçat els nostres vincles com a comunitat de fe.

Amb el cor ple d'agraïment i esperança, ja estem mirant cap a la pròxima trobada. Ens veiem la primera setmana d'agost de l'any que ve a Roma, amb el Papa, on si Déu vol celebrarem la canonització de Pier Giorgio Frassati i Carlo Acutis! Serà una nova oportunitat per créixer en la nostra fe, per compartir moments inoblidables i per reforçar la nostra comunió amb Déu i entre nosaltres.

Gràcies a tothom i sobretot al Senyor!

Mn. Àlex Serra

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Vinyet, Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, màrtir.

6. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mc 9,2-10]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s.IV). Sant Just i sant Pastor, noiets germans

mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31 / Mt 15,21-28]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524). Sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

8. □ Dijous [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osmà, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos. Sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s.IV).

9. ■ Divendres [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa. Sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s.III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipriària Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. ■ Dissabte [2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jn 12, 24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s.III). Sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. ■ Diumenge vinent, diumenge XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Re 19,4-8 / Sl 33 / Ef 4,30-5,2 / Jn 6,41-51]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió. Sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 16,2-4.12-15)

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte, quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam». El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els dono. He sentit aquestes murmura-cions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: Aquest vespre menjareu carn, demà al matí tant de pa com voldreu, i sabreu que jo, el Senyor, soc el vostre Déu». Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatlles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaí, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir, «¿Què és això?» Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dona per aliment».

Salm responsorial (77)

R. El Senyor els donà el seu blat celestial.

El que vam sentir i aprendre, / el que els pares ens van contar, / no podem amagar-ho als nostres fills, / i que ells ho contin als qui vindran. / Són les gestes glorioses del Senyor. R.

Ell donà ordres als núvols / i obrí els batents del cel, / perquè plogués l'aliment del manà, / el do del seu blat celestial. R.

I els homes van menjar el pa dels àngels, / les provisions abundants que els enviava. / Els introduí al seu clos sagrat, / a la muntanya que el seu braç es conquerí. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,17.20-24)

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après no és res de tot això. ¿No us l'han predicat tal com és? ¿No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despulleu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els designis que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 6,24-35)

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafar-Naüm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, ¿quan hi heu vingut aquí?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal». Ells li preguntaren: «¿Què hem de fer per obrir com Déu vol?» Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat». Li contestaren: «¿Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? ¿Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Esclat: "Els donà el seu blat celestial"». Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món». Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa». Jesús els diu: «Jo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set».

Lectura del libro del Èxodo (Éx 16,2-4.12-15)

En aquellos días, la comunidad de los hijos de Israel murmuró contra Moisés y Aarón en el desierto, diciendo: «¡Ojalá hubiéramos muerto a manos del Señor en la tierra de Egipto, cuando nos sentábamos alrededor de la olla de carne y comíamos pan hasta hartarnos! Nos habéis sacado a este desierto para matar de hambre a toda la comunidad». El Señor dijo a Moisés: «Mira, haré llover pan del cielo para vosotros: que el pueblo salga a recoger la ración de cada día; lo pondré a prueba, a ver si guarda mi instrucción o no. He oído las murmuraciones de los hijos de Israel. Diles: "Al atardecer comeréis carne, por la mañana os hartaréis de pan; para que sepáis que yo soy el Señor Dios vuestro"». Por la tarde una banda de codornices cubrió todo el campamento; y por la mañana había una capa de rocío alrededor del campamento. Cuando se evaporó la capa de rocío, apareció en la superficie del desierto un polvo fino, como escamas, parecido a la escarcha sobre la tierra. Al verlo, los hijos de Israel se dijeron: «¿Qué es esto?». Pues no sabían lo que era. Moisés les dijo: «Es el pan que el Señor os da de comer».

Salm responsorial (77)

R. El Señor les dio pan del cielo.

Lo que oímos y aprendimos, / lo que nuestros padres nos contaron, / lo contaremos a la futura generación: / las alabanzas del Señor, su poder. R.

Pero dio orden a las altas nubes, / abrió las compuertas del cielo: / hizo llover sobre ellos maná, / les dio pan del cielo. R.

El hombre comió pan de ángeles, / les mandó provisiones hasta la hartura. / Los hizo entrar por las santas fronteras, / hasta el monte que su diestra había adquirido. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,17.20-24)

Hermanos:

Esto es lo que digo y aseguro en el Señor: que no andéis ya, como es el caso de los gentiles, en la vaciedad de sus ideas. Vosotros, en cambio, no es así como habéis aprendido a Cristo, si es que lo habéis oído a él y habéis sido adoctrinados en él, conforme a la verdad que hay en Jesús. Despojaos del hombre viejo y de su anterior modo de vida, corrompido por sus aptetencias seductoras; renovaros en la mente y en el espíritu y revestíos de la nueva condición humana creada a imagen de Dios: justicia y santidad verdaderas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,24-35)

En aquel tiempo, cuando la gente vio que ni Jesús ni sus discípulos estaban allí, se embarcaron y fueron a Cafarnaüm en busca de Jesús. Al encontrarlo en la otra orilla del lago, le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo has venido aquí?». Jesús les contestó: «En verdad, en verdad os digo: me buscáis no porque habéis visto signos, sino porque comisteis pan hasta saciaros. Trabajad no por el alimento que perece, sino por el alimento que perdura para la vida eterna, el que os dará el Hijo del hombre; pues a este lo ha sellado el Padre, Dios». Ellos le preguntaron: «Y, ¿qué tenemos que hacer para realizar las obras de Dios?». Respondió Jesús: «La obra de Dios es esta: que creáis en el que él ha enviado». Le replicaron: «¿Y qué signo haces tú, para que veamos y creamos en ti? ¿Cuál es tu obra? Nuestros padres comieron el maná en el desierto, como está escrito: "Pan del cielo les dio a comer"». Jesús les replicó: «En verdad, en verdad os digo: no fue Moisés quien os dio pan del cielo, sino que es mi Padre el que os da el verdadero pan del cielo. Porque el pan de Dios es el que baja del cielo y da vida al mundo». Entonces le dijeron: «Señor, danos siempre de este pan». Jesús les contestó: «Yo soy el pan de vida. El que viene a mí no tendrá hambre, y el que cree en mí no tendrá sed jamás».

COMENTARI

Jesús és el pa que dona la Vida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Tots els menjars que alimenten el nostre cos influeixen molt en la nostra salut corporal i en tota la nostra vida; hem d'escollir-los bé i preparar-los de la millor manera possible perquè ens resultin agradables, siguin nutritius i esdevinguin favorables per al nostre benestar.

Tot el que respirem, veiem, sentim, llegim o escoltem, ens influeix i pot resultar molt favorable, o pot perjudicar-nos de mala manera. No som pedres mortes; no estem totalment impermeabilitzats; tot el que fem i tot el que ens envolta ens condiciona molt. Per sort, sovint podem triar i apartar de la nostra vida el que ja sabem que ens fa mal o ens pot perjudicar.

El ritme de la nostra activitat, les nostres converses i, fins i tot, el que pensem més íntimament, ens pot alegrar, distreure o entristir. És molt important escollir bé el que deixem que entri en la nostra vida.

Jesús ens demana que tinguem la mirada que ens donen els ulls de la fe, de la confiança en la seva persona i en les seves paraules. Per gràcia seva, podem descobrir que Ell és el Fill de Déu, enviat per Déu Pare.

La seva persona i el seu missatge és d'alliberament i de plenitud de vida. Ens ofereix el pa viu baixat del cel, que ens alimenta i dona vida per sempre. Ell mateix es fa Pa de Vida i beguda de Salvació, i ens dona el seu Cos i Sang com a aliment que ha de transformar tota la nostra manera de ser i de viure, tota la nostra persona.

Per tal de reconèixer i acceptar aquesta gran realitat, cal que tinguem una mirada que vagi més enllà de la materialitat de les coses. Sovint ens cal anar al fons, al més íntim de cada cosa, cada fet i de cada persona que pugem trobar al nostre costat.

Jesucrist, el Senyor, és el Fill de Déu que se'ns ha fet proper, fins al punt de confondre's amb les altres persones del seu temps. Jesús anuncia el Regne de Déu, i Ell mateix es fa company de camí per a tots els qui el segueixen i accepten. Estarem plens de Jesucrist si ens alimentem amb el seu Pa de Vida i ens deixem orientar per la seva Paraula. Amb Ell, podem ser uns bons testimonis del seu missatge salvador, i podem ajudar moltes persones a esdevenir bons cristians.